

képzetemet. Jó a kapcsolatunk, s nagy segítség, hogy a tanárnő is énekelte azokat a szerepeket, amiket most én. Így sok jó tanáccsal lát el a művészi kifejezés és a szerepformálás terén. Egyébként az Operastúdióban is kaptam segítséget tanáraimtól az új szerepekre való felkészülésben.

- Említetted, hogy a majki kurzusnak köszönheted első külföldi fellépésedet is. Hol és mely operában szerepeltél?

- 2001-ben a Krakkói Operaházzal Németországban, Toscaként turnéztam. Amikor Majkon az utolsó koncerten zenekarral Tosca imáját énekeltem, hallotta egy német karmester is. Megkérdezte, hogy tudom-e az egész szerepet, és elvállalnék-e egy turnét. Mondtam, természetesen. Ám a szerepet nem tudtam, de Uribe tanárnő segítségével megtanultam. Azért is örültem ennek a felkérésnek, mert Tosca a szerepálmom volt, s Németországban kilenc előadáson énekelhettem, sikerrel. Bedobtak a mély vízbe, de sikerült kiúsznom belőle. Szeretném majd itthon is elénekelni Toscát.

- Mely szerepekre vágyasz a legjobban?

- Vénuszra, Santuzzára, Ariadnére és Turandotra.

- Kolozsvárra nem hívtak vendégszerepelni, mióta szólista vagy?

- Az ottani sajtóban megjelent, hogy az Állami Operában Toscát fogok énekelni ebben az évadban, de eddig még nem érkezett felkérés.

- Milyen feladataid vannak mostanában?

- Január 25-én Verdi Requiemjének szoprán szólóját énekeltem a Zeneakadémián - ez segélykoncert volt a szökőár áldozatainak megsegítésére. Májusban vár rám Szilágyi Erzsébet szerepe négy Hunyadi-előadásban. Boldog lennék, ha megkapnám a Turandotot.

Jánosi Ildikó

* * *

*„A telekommunikációs eszközök szorosabbra vonják a magány falait, közelséget szimulálnak,
de mérhetetlen távolságokba taszítanak”*

* * *

Fiatal vendégkarmester és rutinos zongoraművész

Szergej Rachmaninov (1873-1943) II. Zongoraversenye (c-moll, op.18) és Johannes Brahms (1833-1897) II. Szimfóniája (D-dur, op.73) szerepelt a Nagyvárad Állami Filharmónia csütörtök esti szimfonikus koncertjének műsorán. A meghívott karmester az elmúlt héthez hasonlóan ismét egy fiatalember volt, **Flórián Gergely** (Budapestről), míg a szólista a sokak által ismert és kedvelt ifj. **Csiky Boldizsár**.

Rachmaninov zongoraversenyei közül a c-moll az egyik legismertebb és legtöbbet játszott. A szerző életében is fordulatot jelentett, hiszen 1901-ben e versenymű által talál újra önmagára és közönségére, miután az I. Szimfóniája 1897-ben kínos bukást szenved.

A darab kihívás minden szólista számára, már csak azért is, mert Rachmaninov kiváló zongorista volt, így magas fokú technikai igényessége összetéveszthetetlen utóromantikus mélabúval vegyül ebben a versenyműben is. Mai fordulattal élve a darab minden témája „sláger-gyanús”. Ezt érezhette a közönség is Csiky Boldizsár zongorajátékában, aki a Kolozsvári Zeneakadémia tanára. Pontos, tapasztalt kezével minden hangot a helyén tartott és igyekezett lélekjelenléttel áthidalni azokat a momentumokat is, amikor némi tempóegyenetlenség állt be a zenekarral és a karmesterrel való együttműködésben (például a harmadik tétel fugatójában). Rutinossága figyelemre méltó volt. A közönség szívébe is belopta magát, hiszen ritka, hogy valakit két ráadásra is visszatapsolnak. A zongoraművész stílusosan, Rachmaninov életének amerikai éveivel kapcsolódva, a meglepően hasonló hangulatú Gershwint idézte ráadásban.

Brahms II. Szimfóniája egy derűsebb, kedélyesebb arcát mutatja a szerzőnek, mint más súlyosabb tónusú szimfóniái. Az 1877-ben keletkezett mű már hangnemében is ezt a nyitottságot sugározza. A Wörthi-tóparti természetelmények fényessége szól belőle, a Brahmsra egyébként oly jellemző komoran elmélkedő szimfonikus gondolkodás itt távol marad, helyét átveszi valamiféle elragadó báj. A mű 1877. december 30-i bécsi bemutatója magyar vonatkozásban is fontos, mivel Richter János vezényletével zajlott.

A fiatal Flórián Gergely, aki egyébként Magyarországról látogatott hozzánk, Kolozsvárott végezte karmesteri tanulmányait Petre Sbarccanál. Nem vitás, hogy szerencsés karmesteralkat, erre ráérezett a várad közönség is, amelynek elnyerte szimpátiáját, hiszen az utóbbi időben ritkán tapsoltak vissza nálunk kétszer dirigens. A darabokat kiválóan ismeri, ez kétségtelenül kiderül abból, ahogyan együtt lélegzik a ze-

nével, amiben olykor annyira elmerül, hogy egy-egy pillanatra elveszíti a zenekarral a szemkontaktust. Mindez persze a rutin hiánya lehet, mert a darabok kidolgozottsága amúgy a próbák alaposságát mutatta.

Tóth Gábor
(Reggeli újság Nagyvárad 2005.febr.19.)

* * *

Hazám és a nagyvilág **Losonci Lilla kiállítása a Várban**

Március 15. tiszteletére Hazám és a nagyvilág címmel **Losonci Lilla** festőművész kiállítása nyitotta meg kapuit a Hadtörténeti Múzeum márványtermében. A tárlat különlegessége, hogy egyfajta összegzésként a kezdetektől egészen napjainkig mutatja be Losonci Lilla munkásságát.

Mint a tárlat megnyitóján dr. Holló József vezérőrnagy a Hadtörténeti Múzeum főigazgatója kiemelte, nagy öröm az intézmény életében, hogy ezúttal a kortárs magyar művészet egyik legkiemelkedőbb képviselőjét köszönheti falai között. Losonci Lilla munkásságát világszerte elismerik, képei a jelentős hazai és külföldi intézmények mellett többek között Bill Clinton és George Bush gyűjteményében is megtalálhatók.

Mint autodidakta művész, különösen igaz rá az emóciók vezérelte festészet. Vonalakban gondolkodik, színekben eszmél, fényekben mintáz, ahogy megragadja a megfoghatatlant.

A magyar táj, a vidék, a magyar emberek és történelem interpretálója, még ha a világban is gondolkodik. Utazásai során szerzett élményeit megosztja velünk, összesűríti akár egyetlen tárgyba, egy zászlóba, várba a külhonban szerzett érzéseit.

Valóságelvű festészet az övé, képei hozzánk, egyszerű műélvezőkhöz szólnak és érintenek meg. Intellektuálisan természetű festő, képein a szépség dominál, az áhítat, ahogyan környezete felé fordul. Megannyi üzenet, élmények, érzések villódnak egyedi látásmódot közvetítő alkotásain, melyek egyediségükben is örökérvényűek, hisz intenek: őrizzük meg Magyarország szépségeit, szeressük hazánkat, mert a miénk!

Elnézve Losonci Lilla képeit a megvívott magyarság, a feltétlen hazaszeretet élménye köszön vissza. Újjászületés és megújulás jellemzi, miközben töretlen hittel mintáz tájat, embert, mindent, amit arra érdemesnek tart. Közelebb hozza a világot, összesűrítve azt akár egyetlen zászlóban, megmutatva a lényegét, amit nem egyszer oly sok máz takar. Vásznonra álmodja a magyar történelem egyedi lelkületét, montázsai-ban egész városokat, tájakat nyújt át. S teszi ezt úgy, hogy nem csupán esztétikai élményt szerez, hanem tanít is.

Köszöntője végén dr. Holló József emlékeztetett: a várhatóan május közepéig látható tárlattal olyan intellektuális élményt sikerült a Hadtörténeti Múzeumba hozni, melyben a határtalan hazaszeretet páratlan művészi interpretációját csodálhatjuk meg.

(A kiállítás május 15-ig látogatható a múzeum nyitva tartási idejében.)

(Várnegyed 2005. március 25. KA.)

(Losonci Lilla festőművész anyai ágon az Urmánczy család leszármazottja, erdélyi magyarörmény. Szerk.

* * *

Megoldódott az Orlay utcai templomunk fűtése

Az őszi fűtési idény kezdetekor Leszkovszky Pál atya jelezte, hogy gond van a templom fűtésével. Zárug Béla víz-gáz-központifűtés szerelő vállalkozóhoz fordult. Ő Zarái Lukács István gázkészülék szerelővel átvizsgálta a kérdéses készüléket és egyöntetűen megállapították, hogy az öreg és javíthatatlan.

Ekkor Zárug Béla a Zuglói Örmény Kisebbségi Önkormányzat elé vitte a problémát, ahol egyöntetű szavazattal egy új készülék vásárlásáról hoztak határozatot. Több árajánlat bekérése után egy C24-es 120000-Ft értékű kazánt vásárolt meg a Zuglói Örmény Kisebbségi Önkormányzat, majd azt térítésmentesen szerelte be Zárug Béla vállalkozása.

A beüzemelés díjmentesen Zarái Lukács István végezte el. Így már 2004. december 16-ára működött a kazán. Azóta kellemes meleg van a szentmisék alatt és a készülék tökéletesen működik.

Heim Pál